

- ΚΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
- Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ ΧΑΡΑΓΓΗΣ
- ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΒΑΡΚΙΖΑΣ
- ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΛΥΩΝΕΣ
- ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
- ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΓΙΔΑ

Η "ΔΙΑΛΥΣΗ"

ΤΗΣ

ΕΟΚΑ Β!

Την περασμένη βδομάδα στάλθηκε στις εφημερίδες φυλλάδιο υπογραμμένο από τους «τομεάρχες, στρατιωτικούς διοικητές και ανώτερους αξιωματικούς» της ΕΟΚΑ Β', στο οποίο αναγγέλλεται η διάλυση της οργάνωσης. Μ' αυτό τον τρόπο η δεξιά προσπαθεί να απαλλαγεί σιγά-σιγά από την εύθυνη του πραξικοπήματος και να εμφανιστεί μπροστά στο λαό έσθλνισμένη και έτοιμη να αναλάβει την καθοδήγηση της κυπριακής πολιτικής προς την κατεύθυνση μιας «ρεαλιστικής» διευθέτησης του Κυπριακού.

Το φυλλάδιο εντάσσεται μέσα στα πλαίσια μιας γενικής «επίθεσης ενότητας» που εξαπέλυσε τον τελευταίο καιρό η δεξιά. Η πολιτική της αντιπαράθεσης με την Κυβέρνηση που άρχισε από την δημιουργία του ΔΗ.ΣΥ., φαίνεται πως έφτασε σ' ένα μέγιστο απόδοσης απ' όπου δεν μπορούσε να προχωρήσει. Μ' αυτή την πολιτική η δεξιά κατάφερε να φέρει κάτω από ένα πολιτικό σχήμα όλα εκείνα τα

κομμάτια και να τους δώσει μια «σθβάρη» υπόσταση. Μπόρεσε ακόμα να δημιουργήσει και ένα σημαντικό λαϊκό υπόβαθρο γι' αυτό το σχήμα. Πέρα πέρα όμως δεν θα μπορούσε να προχωρήσει χωρίς την προετοιμασία και την εκτέλεση μιας βίαιης σύγκρουσης με το λαό μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Η άβεσθότητα όμως ενός τέτοιου έγχειρήματος, αλλά προ-

παίτος οι γενικότερες επιπτώσεις του στον Έλληνικό χώρο, επιβάλλουν αλλαγή τακτικής με στόχο την άλωση του πολιτικού χώρου του ΔΗΚΟ και το σπρώξιμο της αριστεράς σε μια σιωπηρή άνοχη των καταστάσεων. Έτσι, μετά την άπαγωγή του γιού του κ. Κυπριανού, ο Κληρίδης αποσύρει την υποψηφιότητά του, γνωστοί ηγέτες της ΕΟΚΑ Β' προσβάλλονται σαν «ήρωες» γιατί δοθήσαν στην απελευθέρωση του 'Αχιλλέα, ο Βάσος Παυλίδης δεν διώκεται για «το δημόσιο συμφέρον», ενώ η «Σημερινή» σταματά πια την επίθεση ενάντια στον Κυπριανού και περνά σε «κριτική υποστήριξη».

Μέσα σ' αυτό το κλίμα η ύπαρξη και η αναφορά στην ΕΟΚΑ Β' ήταν μια παραφωνία. Η καλύτερη λύση ήταν η διάλυση της. Το επόμενο βήμα είναι να φορτωθούν τα εγκλήματα του

πραξικοπήματος και της τρομοκρατίας σ' ένα αφήρημένο τίτλο με τον ίδιο τρόπο που έγινε και με τη Χούντα στην Ελλάδα. Λες και την ΕΟΚΑ Β' και την Χούντα δεν την αποτελούσαν συγκεκριμένα άτομα και δεν την υποστήριζαν συγκεκριμένες καταστάσεις αλλά ήταν ομάδες έ-ξωγήινων!

Η δεξιά πάει ακόμα και ένα βήμα πια πέρα. Η θρασυότητα της φρασολογίας του φυλλαδίου φαίνεται πολύ προκλητική ακόμα και σ' αυτήν και προσπαθεί να την μετριάσει. Το φυλλάδιο τείνει: «χείρα φίλης και αγωνιστικής συγγνώμης προς όλους τους Έλληνες της Κύπρου». Και η δεξιά έρμηνεύει: «...προτείνεται χείρα υμφιλίωσης και αγώνος για την ελευθερία της Κύπρου» («Σημερινή», 12 Φεβρουαρίου 1978). Όλα είναι θεμιτά προ-

κειμένου να ξεχαστεί η εύθυνη της δεξιάς, προκειμένου να εξισωθούν θύτες και θύματα. Σαν πρώτο στάδιο. Γιατί δεν αποκλείεται αύριο να προστεθούν τα θύματα του πραξικοπήματος στον κατάλογο των «ήρωϊκώς πεσόντων» εις τον αγώνα εναντίον του αναρχικού κομμουνισμού.

Όσο για το ίδιο το γεγονός της «διάλυσης», δεν αποτελεί τίποτε περισσότερο από φιάσκο. Οι δομές της ΕΟΚΑ Β', οι κλίκες της, οι διασυνδέσεις της, ακόμα και ο όπλισμός της παραμένουν αθικτα. Και θα παραμείνουν αθικτα όσπου χτυπηθούν αποφασιστικά. Διαφορετικά απλώς θα αλλάζουν κάθε τόσο όνομα και μορφή. Στην πραγματικότητα θα υπάρχουν όσο ύπνοει και η αστική τάξη. Τα καθάρματα που τις αποτελούν είναι οι γορίλλες — σώματα φ-λακές της.

ΚΥΠΡΙΑΚΟ: ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΩΡΕΣ

Ο Κυπριακός λαός παρακολουθεί τον τελευταίο καιρό, ότι το πρόβλημά του δεσπόζει από επίκεντρο της δραστηριότητας της δυτικής διπλωματίας. Άκούει για έλιγμους, πληροφορείται για κάποιες εκθέσεις Κάρτερ που μιλούν για ανθρώπινα δικαιώματα στην Κύπρο και παρακολουθεί το ιμπεριαλιστικό θράσος να έπεκτείνεται μέχρι την Ανατολική Θράκη για να υποβάλει τον τουρκικό έπικτατισμό.

Κι' όλ' αυτά, για να υπογραμμίσουν την έμμοη της ηγέτιδας δύναμης του ελεύθερου κόσμου στην ανάγκη εξόθησης των πραγμάτων που αφορούν Αίγαίο — Κυπριακό σε γρήγορες φιλοτουρκικές λύσεις με όσο το δυνατό λιγότερες εσπώλειες από έλληνικής πλευράς. Έτσι, η ιμπεριαλιστική αυτή επίθεση έγινε πια τόσο ανοιχτή και ολοφάνερη, που η ντόπια αντίδραση και τα έκφραστικά της όργανα δε μπορεί πια με την ίδια άνεση όπως και προηγούμενα να προσπαγανδίζει για τις δυνατότητες του δυτικού παράγοντα να προσφέρει λύσεις, χωρίς να κινδυνεύει να χάσει τα έρείσματά της μέ-

σα στις μάζες που κατάφερε να παραείρει και να εντάξει στον πολιτικό της περίγυρο.

Οι αταπάτες που ήδη έχουν δημιουργηθεί, τείνουν να διαλυθούν από την ίδια την τάση του Βορειοαμερικάνικου παράγοντα να έπισπεύσει διαδικασίες πρώτα να δώσει λύσεις σε προβλήματα «ένδοικογενειακής ύφης» για να δοκιμάσει ύστερα να σχεδιάσει τις μανούβρες που θα έπιτρέψουν να παγιδεύσει τους εκπροσώπους της 'Αραβικής αντίδρασης και να περάσει τις λύσεις που τον συμφέρουν στον χώρο της Μέσης 'Ανατολής.

Για να περάσει ο ιμπεριαλισμός «στά γρήγορα» αυτή την

πολιτική του είναι πρώτα-πρώτα υποχρεωμένος να κάνει ξεκάθαρες τις προθέσεις του. Πέ-ρα απ' αυτό, χρειάζεται ακόμα την έπίσημη και ανοιχτή ντόπια υποστήριξη.

Το πρώτο γνωρίζουμε ότι το έκανε η πολύκροτη έκθεση Κάρτερ (μιλά από μόνη της). Το δεύτερο μπορούμε χωρίς αμφιβολία να θεωρούμε ότι έσκησε και έσκει αφορήτες πιέσεις για να το πετύχει. Με αυτά τα δεδομένα μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι το Κυπριακό πρόβλημα στη σημερινή κρίση του φάση επιφυλάσσει για πολλούς, πάραπολλές έκπληξεις.

Κι αυτό γιατί αν οι πιέσεις που έσκήθηκαν προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις έχουν ήδη καρποφορήσει, αυτό σημαίνει ότι θα είναι πολύ δύσκολο πια από τη μια να μην υποκύπτουμε και από την άλλη να καλύπτουμε πολιτικά την εύθυνη εκείνων που έχουν ήδη υποκύψει.

Πέρα απ' αυτό, θα είναι ακόμα πιο δύσκολο να στεκόμαστε στα συνθήματα και να άναβάλλουμε χρονικά την κλιμάκω-

ση ενός αγώνα που άνω τελικά η έναρξη του έχει διατυμπανιστεί στη διαπασών έπανελημμένα δεν έχει ακόμα ουσιαστικά άρχισει.

Από δώ και πέρα μάλιστα, η έπ' άόριστον άναμονη και άναβολή δε θα πλήττει μόνο μένα με τη μέρα το ήθικό ενός λαού που βρίσκεται ήδη συρρικνωμένος μέσα σε μίνιμουμ άνεκτη όρια, μα θα υποσκάπτει ακόμα και το πολιτικό έδαφος κάτω από τα πόδια εκείνων που θ' αντιδράσουν σε ένδεχόμενες πιέσεις, αλλά θα καταφύγουν στη σιωπή για να δώσουν πολιτική κάλυψη σε τυχόν ήδη ύποταγμένους.

Μια τέτοια εξέλιξη θ' αφήσει την Κύπρο έκπεθιμένη και το λαό άνικανο να σταθεί στα πόδια του για ν' άποτελέσει την προστατευτική άσπίδα του τόπου του.

Οι έμπειρίες από το μακρυνό και το πρόσφατο παρελθόν δείχνουν καθαρά ότι η συσκότιση των εξέλιξεων ναρκώνει πολιτικά το λαό και άναπτύσσει αντίρροπες προς τα συμφέρον-

τα του δυνάμεις προς τις όποιες δεν μπορεί καμιά δύναμη να άντιδράσει.

Η πολιτική όμως που τραβά το λαό στο προσκήνιο των εξέλιξεων δεν σταματά μόνο στις άποκαλύψεις. Σχετίζεται άμεσα και με τον συγκεκριμένο ρόλο και τις εθύνες που άναλαμβάνει στην όλη διαδικασία της οικονομικής άνασυγκρότησης του τόπου.

Κι' όσον έξακολουθεί στον τομέα αυτό να παίζει τον ρόλο του κομπάρσου, οι δυνατότητες του να συνεισφέρει πρακικά έκμηνείζονται σ' όλους γενικά τους τομείς και άποδεσμεύονται άποκλειστικά και μόνο για να ένισχύσουν την ταξική έπιβολή μιας έλιγαρχίας που άν μας έπεισε μέχρι σήμερα για κάτι, είναι για την ικανότητά της να ταυτίζει τα οικονομικά της συμφέροντα από τις ξένες πηγές οικονομικο-τεχνικής τροφοδότησης της.

Για να περάσουμε έπομένως στην ύλοποίηση των συνθημά-

ΚΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

Ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΗΠΑ ΚΑΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τη βδομάδα που πέρασε ο αιθιοπικός στρατός, με καινούργια ρωσικά όπλα μάχης και αεροπλάνα, αντί των παλαιό του αμερικάνικο εξοπλισμό, πραγματοποίησε μία πολύπλευρη επίθεση στην περιοχή που ονομάζεται Όγκαντέν. Η περιοχή αυτή κατελήφθη πριν έξη βδομάδες περίπου, από σομαλικές δυνάμεις. Ο αιθιοπικός στρατός έχει πάρει πίσω ώριμες περιοχές του Όγκαντέν με αυτές τις επιχειρήσεις και αναμένεται μία μεγαλύτερη επίθεση με σκοπό την κατάληψη όλης της περιοχής αυτής μέχρι τα σύνορα της με τη Σομαλία.

Το ένδεχομένο στρατιωτικής κατάληψης σομαλικών εδαφών από τον αιθιοπικό στρατό δεν αποκλείεται, αλλά οι πιθανότητες είναι λίγες.

Οι μάχες που γίνονται σήμερα στο «Κέρασ της Αφρικής», πρέπει να σημειωθεί, είναι με τακτικούς, καλά εξοπλισμέ-

σα από τα σύνορα της, τότε θα δώσουν όχι μόνο χρηματική βοήθεια, όπως δίνουν τώρα, αλλά και άμεση στρατιωτική υποστήριξη με τις δικές τους στρατιωτικές δυνάμεις. Η Ρωσία, μετά από απειλή του Βάνς πως η Αμερική δεν θα επιτρέψει την κατάληψη σομαλικών εδαφών, δήλωσε πως και η Γ-

Ρωσία στην περιοχή αυτή και γιατί μετά από 16 χρόνια φιλίας με τη Σομαλία η Ρωσία αποφάσισε να βοηθήσει την Αιθιοπία σε βάρος της Σομαλίας;

Η Σοβιετική Ένωση στα τελευταία δέκα χρόνια επεκτείνει την επιρροή της σε σχεδόν όλη την Αφρική. Βοηθά στρατιωτικά και οικονομικά τη Λιβύη και την Αλγερία στο Βορρά, την Αιθιοπία και Μοζαμβίκη στην Ανατολική Αφρική και την Αγκόλα στη Δυτική. Είναι ο κύριος προμηθευτής στρατ. βοήθειας στα κινήματα που πολεμούν στη Ροδεσία, Ναμίμπια και Νότια Αφρική. Έχει περιορίσει την επιρροή της Κίνας σε μόνο μία χώρα, την Τανζανία και αντιπαρατίθεται με επιτυχία στις προσπάθειες του Αμερικάνικου και Ευρωπαϊκού Ιμπεριαλισμού να την περιορίσουν την ίδια στην Αφρική. Ο Ιμπεριαλισμός για να περιορίσει τη Ρωσία βοηθείται από την τεράστια οικονομική βοήθεια που προσφέρει η Σαουδική Αραβία ειδικά στις Αραβικές Αφρικανικές χώρες και στο «Κέρασ της Αφρικής» (Σομαλία).

Τώρα, βασικός στόχος της Σοβιετικής Ένωσης στο «Κέρασ της Αφρικής» είναι ο έλεγχος του δρόμου του πετρελαίου, του προερχόμενου από τη Μ. Ανατολή και τον Περσικό Κόλπο, δια της Ερυθράς Θάλασσας και της διώρυγας του Σουέζ προς τη Δυτική Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η Σομαλία και η Αιθιοπία προσφέρουν κατάλληλες βάσεις για αυτό το σκοπό. Η Σομαλία όμως υπέκυψε τελευταίως στις υποσχέσεις και την βοήθεια του Ιράν, Σαουδικής Αραβίας και Δυτικής Γερμανίας και έδιωξε τους

1.700 Ρώσους συμβούλους που φιλοξενούσε, αλλά Σαντάτ.

Η Ρωσία, για να μη χάσει την επιρροή της στην περιοχή αυτή πρόσφερε στρατιωτική και οικονομική βοήθεια στο καθεστώς της Αιθιοπίας που πολεμά σήμερα σε δύο μέτωπα. Στο βορρά με τους εθνικιστές της Ερυθράς και στο νότο με τη Σομαλία. Ρώσοι και Κουβανοί βοηθούν και στα δύο μέτωπα σήμερα και αναμένεται πως όταν τελειώσουν οι επιχειρήσεις στο νότο τότε όλες οι δυνάμεις θα συγκεντρωθούν για μία τελική επίθεση εναντίον της Ερυθράς. Η Ερυθρά προσφέρει βάσεις που είναι πολύτιμες στους ρωσικούς σκοπούς.

Το καθεστώς που υποστηρίζει η Ρωσία στην Αιθιοπία είναι αντιιμπεριαλιστικό και έχει κάνει αρκετά μεγάλες αλλαγές στο οικονομικό - πολιτικό σύστημα της χώρας, ειδικά με την εθνικοποίηση της γης. Δεν μπορούμε

να το πούμε όμως επαναστατικό καθεστώς που προετοιμάζει το σοσιαλισμό. Φαίνεται να ακολουθεί ένα δρόμο που αναπόφευκτα θα γεννήσει και ένα γραφειοκρατικό στρώμα. Την βοήθεια της Σοβιετικής Ένωσης την χρειάζεται το καθεστώς της Αιθιοπίας για να επιβιώσει εντός της χώρας έναντι του Ιμπεριαλισμού αλλά οι κίνδυνοι είναι μεγάλοι. Το καθεστώς της Αιθιοπίας είναι τέτοιο που πολύ εύκολα μπορεί να ακολουθήσει την πορεία της Σομαλίας - να ξαναπέσει δηλαδή στα Ιμπεριαλιστικά πλοκάμια.

Προς το παρόν, όπως φαίνεται, το «Κέρασ της Αφρικής» θα μείνει μία περιοχή στην οποία θα υπάρχουν και θα επηρεάζονται και οι δύο υπερδυνάμεις. Η Αμερική, μέσω Ιράν και Σαουδικής Αραβίας, ελέγχει τώρα την Σομαλία και η Ρωσία την Αιθιοπία. Ο ανταγωνισμός μεταξύ των δύο υπερδυνάμεων σε αυτή την περιοχή συνεχίζεται.

νους στρατούς και σε μεγάλη κλίμακα. Δεν αποκρύβεται το γεγονός ότι Σοβιετικοί, Κουβανοί και Νοτιο εμενοί στρατιωτικοί σύμβουλοι βοηθούν, και σε επιχειρήσεις ακόμα, τον αιθιοπικό στρατό. Το Ιράν και η Σαουδική Αραβία έχουν υποσχεθεί στη Σομαλία πως σε περίπτωση που ο αιθιοπικός στρατός προχωρήσει με-

δια δεν θα επιτρέψει στον αιθιοπικό στρατό τέτοιο πράγμα.

Σε προηγούμενες εκδόσεις μας έχουμε ασχοληθεί με την περιοχή αυτή που ονομάζεται το «Κέρασ της Αφρικής», αλλά θα βοηθούσε να καταλάβουμε καλύτερα την σημερινή κατάσταση αν απαντήσουμε στην ερώτηση: Ποιος ο ρόλος της

ΚΥΠΡΙΑΚΟ: ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΩΡΕΣ

Συνέχεια από 1η σελ.

των για αγώνα, πρέπει απαραίτητα να ληφθούν πρώτα άμεσα μέτρα, για την άμεση άρση της εξωφθαλμής αντίστασης που υπάρχει ανάμεσα στη φράστική θέση που μιλά για την ανάγκη μιας άτακτης συστράτευσης του λαού και στα συγκεκριμένα μέτρα με τα οποία επιχειρείται η ανάκαμψη της οικονομίας.

Κλίμα αγωνιστικό είναι αδύνατο να δημιουργηθεί μέσα σε συνθήκες που επιτρέπουν στους

πλούσιους να γίνονται πλουσιότεροι και στους φτωχούς φτωχότεροι.

Αν οι οικονομικοί πόροι του τόπου δεν μπουτ στην υπηρεσία του συνόλου, τότε η συσσώρευση του πλούτου στα χέρια των ολίγων δε μπορεί παρά να οδηγή με μαθηματική ακρίβεια στην τελική υποταγή μας.

Κι αυτό είναι κάτι που πρέπει πολύ σοβαρά να λάβουν υπ' όψιν αυτοί που έχουν σήμερα στα χέρια την πρωτοβουλία.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΗΣ «ΧΑΡΑΥΓΗΣ»

ΚΑΙ ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ «ΤΥΠΙΚΟΤΗΤΕΣ»

Πρόσφατα η «Χαραυγή» δημοσίευσε μία μακροσκελή επιστολή που έστειλαν 10 πρώην όπαδοι — όπως ισχυρίζονται — της ΕΔΕΚ, σύμφωνα με την οποία η ΕΔΕΚ συνεργάστηκε με στελέχη του Δ. Συναγερμού για την ανάδειξη του Έπιφανίου στις μητροπολιτικές εκλογές στην Πάφο. Στην ίδια επιστολή η ΕΔΕΚ κατηγορείται πως έχει εγκαταλείψει τον αγώνα κ.τ.λ.

Στη συνέχεια ακολούθησε άρθρογραφία ανάμεσα στη «Χαραυγή» και τα «Νέα». Η «Χαραυγή» δεν ισχυρίστηκε, βέβαια, ανοικτά πως η ΕΔΕΚ έχει εγκαταλείψει τον αγώνα, αλλά ασπάστηκε το πρώτο επιχείρημα των επιστολογράφων, ότι δηλ. η ΕΔΕΚ ή στελέχη της ΕΔΕΚ συνεργάστηκαν στη διάρκεια των μητροπολιτικών εκλογών με το Δημοκρατικό Συναγερμό.

Προβλήθηκε επίσης το επιχείρημα πως η επιστολή δημοσιεύτηκε από δημοκρατικά κίνητρα, μέσα στα πλαίσια του δημοκρατικού διαλόγου.

Σ. Κ. ΕΔΕΚ δεν δημοσιεύει συνήθως, ή όταν το κάνει τις δημοσιεύει κουτσουρεμένες σε μη περίοπτη θέση. Έτσι η πρακτική της «Χαραυγής» δεν συμβιβάζεται καθόλου με το επιχείρημα πως όρμωμένη από υπέρμετρη δημοκρατικότητα στη δημοσίευση της περιβόητης επιστολής.

Η ουσία του θέματος είναι η εξής: Στη συγκεκριμένη περίπτωση η ΕΔΕΚ ανακοίνωσε πως αφήνει τα μέλη της ελεύθερα να ψηφίσουν σαν μητροπολίτη οποιοδήποτε από τους υποψηφίους επιθυμούν. Αρνήθηκε δηλαδή η ΕΔΕΚ να συμπλεύσει με το ΑΚΕΛ — στο όνομα μιάς χωρίς το προκείμενο σημασία ένωσης. Αλλά το θέμα δεν περιορίζεται στις μητροπολιτικές εκλογές, γιατί θα-ταν οξύμωρο να διαπληκτίζονται τα δυο άριστερα κόμματα πάνω στο θέμα των εκκλησιαστικών εκλογών. Το θέμα έγκειται στο ότι

ή σωστότερη τοποθέτηση της ΕΔΕΚ στο θέμα των μητροπολιτικών εκλογών αλλά και στο θέμα των προεδρικών εκλογών φόβισαν φαίνεται τη «Χαραυγή».

Τούτο χρειάζεται επεξήγηση. Η θέση της ΕΔΕΚ Πάφου ήταν πως δεν την ενδιαφέρουν οι μητροπολιτικές εκλογές και πως ο καθένας θα έπρεπε να ψηφίσει, ότι σαν άτομο νομίζει. Όσοι δηλαδή πιστεύουν στη διδασκαλία της ορθόδοξης εκκλησίας έπρεπε, σύμφωνα με τις μεταφυσικές τους ανησυχίες, να ψηφίσουν τον υποψήφιο που κρίναν σύμφωνα με κάποια κριτήρια τον κατάλληλο. Πέρα απ' αυτό υπάρχουν και οι δροεδρικές εκλογές: Η ΕΔΕΚ απείτησε κοινό πρόγραμμα των τριών κομμάτων και πρόσφερε τελικά κάτω από την πίεση των περιστάσεων (άπαυξη, άποχώρηση Κληρίδη, κλίμα έντασης κλπ.) κριτική υποστήριξη στον Κυπριανό, γιατί όπως τόνισε ο Πρόεδρος του Κόμματος, μία «εκλογική ανάμετρη-ση θάταν χωρίς νόημα», διαφωνώντας όμως με πολλά βασικά σημεία του προγράμματος του κ. Κυπριανού. Αντίθετα η στάση του ΑΚΕΛ περιορίστηκε γενικά σε μία άνευ όρων υποστή-

ριξη προς τον ταρινό πρόεδρο. Η άρνηση της ΕΔΕΚ να κουκουλωθεί κάτω από μία άοριστη έννοια, ή πιο ξεκάθαρη (κρυστάλλινη, σύμφωνα με την ορολογία που χρησιμοποιεί συχνά η «Χαραυγή») τοποθέτηση της σε πολλά θέματα, ανησύχησαν το ΑΚΕΛ που δεν επιθυμεί διαφωνία από τ' άριστερά. Έτσι μόνο εξηγείται η δημοσίευση της επιστολής, έτσι μόνο εξηγείται η βίαιη επίθεση που ακολούθησε.

Το θέμα, όμως, όπως ξελίχτηκε, φέρνει μαζί του και την πολύβουη ήχώ του όχι και τόσο μακρινού παρελθόντος. Η κατηγορία για συνεργασία της ΕΔΕΚ με το Συναγερμό δεν μπορεί να εξηγηθεί αλλιώς παρά από το δόσος της εθύνης που η ηγεσία του ΑΚΕΛ νοιώθει για τη συνεργασία που είχε με κείνον τον «καλό καραδοκώρη», τον πολιτικό εκπρόσωπο της οικονομικής ολιγαρχίας, τον κ. Κληρίδη.

Βέβαια η «Χαραυγή» απάντησε σε τούτο το σημείο. Είπε πως τόκανε γιατί ο ίδιος ο Μακάριος συνεργαζόταν με τον Κληρίδη. Εύτυχώς που το 1976 ο Μακάριος ήρθε σε σύγκρουση με τον Κληρίδη, γιατί σήμερα

η «Χαραυγή» θα μάς έλεγε πως η συνεργασία μαζί του είναι ή υποθήκη του Μακαρίου. Το επιχείρημα έχει τη δική του λογική και δεν καταρρίπτεται: «Εμείς κάνουμε, δι. κάνει ή θέλει ο Μακάριος. Ο Μακάριος συνεργάστηκε με τον Κληρίδη. Αρα εμείς συνεργαστήκαμε με τον Κληρίδη». Το συμπέρασμα είναι ορθό γιατί ακολουθεί τους κανόνες της τυπικής λογικής. Αλλά εμείς λυπούμαστε να πούμε πως διαφωνούμε στην άφετηρία: Υποστηρίζουμε κάποιο ανάλογο με τα συμφέροντα τα οποία εκπροσωπεί.

Για τούτο πρωταρχική σημασία δεν έχουν οι τυχόν μητροπολίτες ή οι κατά καιρούς εκπρόσωποι της αρχουσας τάξης. Υψιστη και πρωταρχική σπουδαιότητα έχει ή αναγκαιότητα για όλους που θέλουν να εκπροσωπούν και να προβαίνουν τα λαϊκά συμφέροντα να βρουν τρόπους συνεργασίας και ένωσης.

Η ΕΔΕΚ πρότεινε το πρόγραμμα της. Έστω και άργα πρέπει ν' ανταλλάγουν απόψεις — ανοικτά μπροστά στο λαό — πάνω στο πρόγραμμα τούτο για να διαμορφωθεί ή σωστή πορεία.

Παγκυπριος Αντιανειμικός Συνδεσμος:

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΜΕΣ. ΑΝΑΙΜΙΑΣ

Σε προηγούμενη έκδοση της εφημερίδας μας αναφερτήκαμε στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Παγκύπριος Αντιανειμικός Σύνδεσμος (ΠΑΣ) στην προσπάθειά του να διατηρήσει στη ζωή τα παιδιά που πάσχουν από τη Μεσογειακή Αναιμία και να τους φτιάξει χρήσιμα για την κοινωνία άτομα. Για την επίλυση αυτών των προβλημάτων ο ΠΑΣ έχει αναπτύξει μία μεγάλη δραστηριότητα διαφώτισης του κοινού από μία και άσκηση πιέσεων πάνω στην κυβέρνηση από την άλλη.

Μέσα στα πλαίσια αυτών των προσπαθειών ήταν και ή πινακιστορία που όργάνωσε πριν δυο περίπου εβδομάδες ο ΠΑΣ.

φορίας ήταν ή εξάντληση από τις αποθήκες του Γεν. Νοσοκομείου του φαρμάκου Ντεσφεράλ που είναι απαραίτητο για να δι-

που ξεκίνησε από το Γεν. Νοσοκομείο Λευκωσίας και κατάληξε στο προεδρικό. Κύριος λόγος ή την όργάνωση της πινακισ-

ατηρείται στη ζωή ένα παιδί που πάσχει από Μ. Α. Το φάρμακο αυτό είναι εντελώς αδύνατο να αγοράζεται από τα φαρ-

μακεία γιατί κοστίζει περισσότερο από το συνήθισμένο μισθό ενός εργαζόμενου. Ο ΠΑΣ κατηγορεί το Γεν. Νοσοκομείο για έλλειψη αδιαφορίας και ανευθυνότητας για τη μη έγκαιρη παραγγελία του Ντεσφεράλ.

Μετά την πινακιστορία παραδόθηκε υπόμνημα στον Πρόεδρο Κυπριανού και τον Υπουργό Υγείας κ. Μικελλίδης. Στο υπόμνημά του ο ΠΑΣ τονίζει την αγανάκτησή του για την μη σοβαρή αντιμετώπιση της άρρωστας από μέρους των υπευθύνων. Ταυτόχρονα μιλά για βραχυκύκλωμα και σαμποτάρισμα των προσπαθειών για λύση του προβλήματος ακόμα και σ' αυτά στα οποία από κοινού το Υπουργείο και ο ΠΑΣ συμφωνούν. Απαιτά να γίνει έρευνα και να κατανεμηθούν εύθυνες. Τα κύρια αίτηματα του ΠΑΣ είναι:

ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΑ:

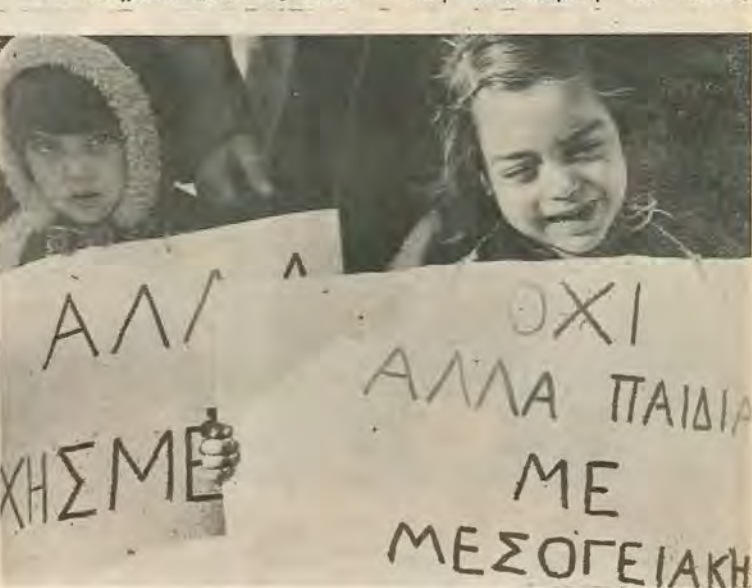
1. Να υπάρχει έπαρκής παρακαταθήκη του Ντεσφεράλ στο Γεν. Νοσοκομείο για να χορηγείται στους πάσχοντες χωρίς διακοπή.
2. Να βρεθεί έπαρκης χώρος για μεταγίσεις αίματος και αποσιδήρωσης (χορηγήσεις Ντεσφεράλ) και να υπάρχει συνεχής παρακολούθηση από ειδικευμένο προσωπικό κατά τη διάρκεια των μεταγίσεων και αποσιδηρώσεων.
3. Να καλυτερεύουν οι συνθήκες στην Τράπεζα αίματος.
4. Να διαχωριστεί ειδική κλινική Μεσογειακής Αναιμίας και να επανδρωθεί με ειδικευμένο ιατρικό και παραϊατρικό προσωπικό.

ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ:

1. Να επισπευσθεί ή ανέγερση ειδικού Αντιανειμικού Κέντρου με τον καλύτερο δυνατό εξοπλισμό και άρτια επάνδρωση.
2. Να μπει σ' εφαρμογή μακροχρόνιο πρόγραμμα για την πρόληψη της Μ. Α. πάνω σε παγκύπρια κλίμακα για την εξακρίβωση του ποσοστού των φορέων του στίγματος της Μ. Α., με στόχο την εξάλειψή της.
3. Να παρθούν μέτρα για την επαγγελματική αποκατάσταση των παθόντων.

Τα αίτηματα αυτά του ΠΑΣ

ή κυβέρνηση είχε υποσχεθεί πως μέχρι το τέλος του ίδιου χρόνου το Αντιανειμικό Κέντρο θα ήταν έτοιμο και πως ολόκληρος ο πληθυσμός της Κύπρου θα εξετάζονταν για το στίγμα της Μ. Α. με ρυθμό 10.000 ατόμων το χρόνο. Σήμερα, άρχες του '78, το κτίσιμο του Κέντρου δεν έχει καν αρχίσει ενώ οι εξετάσεις για το στίγμα έχουν τελειώσει σταματήσει. Τον περασμένο χρόνο, το '77, αντί των 10.000 εξετάσεων έγιναν μόνο 900. Μηχανήματα αξίας δεκάδων χιλιάδων λιρών που ο ΠΑΣ αγόρασε με δικά του λεπτά από την θετική ανταπόκριση του κοινού,

δεν είναι νέα. Έδώ και αρκετά χρόνια πιέζει ο ΠΑΣ για τη λύση τους. Από τις άρχες του 1976

για τον εξοπλισμό του Κέντρου, βρίσκονται κλεισμένα στις απο-

η εξέλιξη και η ηττα του Λαϊκού Κινήματος στην Ελλάδα ΟΙ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ ΤΗΣ ΒΑΡΚΙΖΑΣ

Οι παγίδες και τα εμπόδια που χρησιμοποίησε ο Διεθνής Ιμπεριαλισμός για να σταματήσει την ανοδική πορεία του Έλληνικού λαού είναι πολλά.

Μια ήμερομηνία είναι βαθιά τυπωμένη στο μυαλό κάθε Έλληνα, ή 12 του Φεβράρη.

Η μέρα που η ήγεςία του αγώνα, η ήγεςία του λαϊκού κινήματος έπεσε στη παγίδα του Άγγλικού Λέοντα, στα γρανάζια του Ιμπεριαλισμού.

Αλλά ως πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, από τότε που οι Γερμανοί μπήκαν στην Ελλάδα και ο άγκυλωτος σταυρός καλοκάθισε για καλά στο στήθος του Έλληνα εργαζομένου.

Τότε ο μόνος πυρήνας που ήταν το ΚΚΕ, που προσπάθησε με την βοήθεια των εξορίστων, που επέστρεφαν να ξαναναστήσουν την οργάνωση τους για την προπαγάνδα του αγώνα.

Το Σεπτέμβριο του 1941 ιδρύθηκε, με συνεργασία μικρότερων οργάνων και του ΚΚΕ, Έθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (ΕΑΜ). Το ιδρυτικό του ΕΑΜ υπογράφουν αντιπρόσωποι του ΚΚΕ, ΣΚΕ, ΕΛΔ, Αγροτικό Κίνημα. Εκείνο το καιρό ιδρύεται επίσης το ΕΔΕΣ (Έθνικος Δημοκρατικός Στρατός) που ήταν κίνημα των Δεξιών Βασιλικών. Το κίνημα-τος ηγήτο ο Ναπολέων Ζέρβας.

Μέσα στις τάξεις του ΕΑΜ και συγκεκριμένα στην ήγεςία, υπήρχε μια αυτοσυγκράτηση-δον άφοροσε το επόμενο δῆμα στον αγώνα. Ο Άρης Βελουχιώτης ήταν ο μόνος που μιλούσε για ένοπλο αγώνα. Κάθε τόσο έβαζε θέμα ενόπλου αγώνα στα

Έλληνικές επαρχίες.

Στις αρχές του Μάρτη του '42 ή Κ. Ε. του ΚΚΕ και ή Κ. Ε. του Έθνικού Λαϊκού Απελευθερωτικού Στρατού (ΕΛΑΣ) αποφασίζουν την οργάνωση το ανταρτοπολέμου. Σκληρή δουλειά από στελέχη του κινήματος και με την βοήθεια του λαού που πύκνωνα καθημερινά τις τάξεις του ΕΛΑΣ.

Η δράση του ΕΛΑΣ δεν μπορεί να περιγραφεί μέσα σε ένα περιορισμένο άρθρο, ούτε σε τόμους ολόκληρους από βιβλία. Το ΕΛΑΣ ξαναζωντάνεψε το θρύλο του αντάρτικου του '21. Η δουλειά της προετοιμασίας για τη δράση του το κίνημα ενημερώνει τον λαό από τις έφημερίδες — εργατά του. Ο ΕΛΑΣ προχωρεί και θριαμβεύει. Ο Φασισμός — έπεχτατισμός του Φώρερ καταρρέει, ή Ελλάδα θα γίνει το Βατερλώ του.

Η νίκη δεν θα άργουσε να φανή με μια τέτοια ήγεςία που είχε το ΕΛΑΣ — Άρης Βελουχιώτης, Σαράφης, Σαμαριώτης, Καραγιώργης κ.ά., και με τέτοιους αντάρτες, τέτοια καλά εκπαιδευμένα τάγματα. Το ΕΛΑΣ μπαίνει στα χωριά θριαμβευτικά, ο λαός είναι έτοιμος να

Μετά την Βάρκιζα οι Βρεταννοί παραλαμβάνουν τα όπλα του Ε.Λ.Α.Σ.

στρατός, ταχτικό και μή, γυναίκες και άνδρες.

Όμως όταν το δοξασμένο κίνημα της Ελλάδας έδινε το τελευταίο κτύπημα στο Γερμανικό λαίλαπα, οι Άγγλοι έτοιμαζαν να θέσουν σε ενέργεια το Ιμπεριαλιστικό σχέδιό τους ενάντια στον Έλληνικό λαό. Ο Άγγλος Σκόπυ ήταν η δαχτυλίδα στην Αθήνα. Στις 10 του Οκτώβρη του 1944 ο Σκόπυ, με την συγκατάθεση του Γ. Παπανδρέου που επέστρεψε με την Κυβέρνηση στην Ελλάδα, διέταξε να μη μπη στην Ελλάδα το Τάγμα του ΕΛΑΣ. Έτσι και έγινε αφού και το ΚΚΕ αποφάσισε να υπακούσει.

Πίσω από τον Σκόπυ τα ντόπια ανδρείκελα δολοφονούν αγωνιστές του ΕΛΑΣ. Οι νεκροί φθάνουν περισσότεροι από αυτούς της κατοχής. Το ΕΟΜ — ΕΛΑΣ διοργανώνει ειρηνικές διαδηλώσεις που όμως καταλήγουν σε αίματηρες συγκρούσεις με πληρωμένους του παφακράτους.

Όλα αυτά, οι δολοφονίες, οι αίματηρες συγκρούσεις οδηγούν στο ματωμένο Δεκέμβρη του '44. Ό,τι άφησε πίσω του ο Γερμανικός λαίλαπας, ήρθε να το καταστρέψει ο «συμμαχικός» στρατός του Άγγλικού Λέοντος και τα ντόπια προγεφυρώματα. Σκοπός τους να εξοντώσουν τις αντίστασιακές δυνάμεις — την Έθνική Αντίσταση.

Στις 12 του Φεβράρη υπογράφονται οι προδοτικές συμφωνίες της Βάρκιζας. Οι συμφωνίες ήταν ο τάφος της Έθνικής Αντίστασης, όμως υπογράφονται, αλλά δεν άργησαν να δείξουν το πραγματικό τους χαρακτήρα.

Μεταξύ άλλων οι συμφωνίες της Βάρκιζας προνοούσαν παράδοση του όπλισμού του ΕΛΑΣ και διάλυση του κινήματος. Δύο βδομάδες μετά την υπογραφή

των συμφωνιών ο ΕΛΑΣ παραδίδει τον έξής όπλισμόν:

Πολυβόλα διαφόρων τύπων	100
Όλμους ομαδικούς	81
Όλμους ατομικούς	138
Πολυβόλα	919
Όπλοπολυβόλα	1492
Αυτόματα	713
Τουφέκια και Πιστόλια	48473
Αντιαρματικά	57
Ασυρμάτους	17

Μικρός αριθμός όπλων κρύφθηκαν από ΕΛΑΣΙΤΕΣ σε σπηλιές. Έτσι μπαίνουμε στην περίοδο που οι συμφωνίες φορούν το πραγματικό τους πρόσωπο. Οι Κομμουνιστές καταδιώκονται, φυλακίζονται και έχτελούνται. Δίκες και έχτελέσεις με μόνη προσπάθεια να σθήσουν μια λαμπρή περίοδο για την Ελλάδα και το Λαϊκό Κίνημα.

Με μόνο σκοπό να καταποντίσουν και τον τελευταίο πυρήνα του λαϊκού κινήματος, για να μπορέσουν μόνι τους πιά να καταστήσουν την Ελλάδα πατρίδα ευκαιριών, όρμητῆριον τους

πυρρός του Ιμπεριαλισμού.

Το ΚΚΕ είχε σαν πρώτο σκοπό τη λευτεριά και τη δικαίωση στην Ελλάδα. Τη Λαοκρατία την έφερε σε δεύτερη μοίρα. Και όμως χτυπήθηκε άγρια και αμείλικτα και έτσι ένα από τα μεγαλύτερα Κομμουνιστικά Κινήματα στην Εύρωπη κατέρρευσε. Έχασε την έπιοσή του στο Λαό, το σφάλμά του το πλήρωσε ακριβά.

Η δράση του περιορίστηκε αφάνταστα γιατί ήταν δύσκολο να δράσουν τα στελέχη του σε ένα τόσο αντιδραστικό καθεστώς.

Όμως, παρόλο το σφάλμα της 12 του Φεβράρη, ο καθένας γονατίζει ευλαδικά μπροστά στους άγώνες των Έλλήνων Αριστερών. Στο ένδοξο λαϊκό κίνημα που καταπόντισε τον καταχτικό Γερμανικό Στρατό. Ένα κίνημα που αγωνιζόταν για μια Ελλάδα που να ανήκει στους Έλληνες, για μια Ελλάδα που να δίνει στους πολίτες της ίσες ευκαιρίες δίχως έκμεταλλευτές και έκμεταλλευμένους.

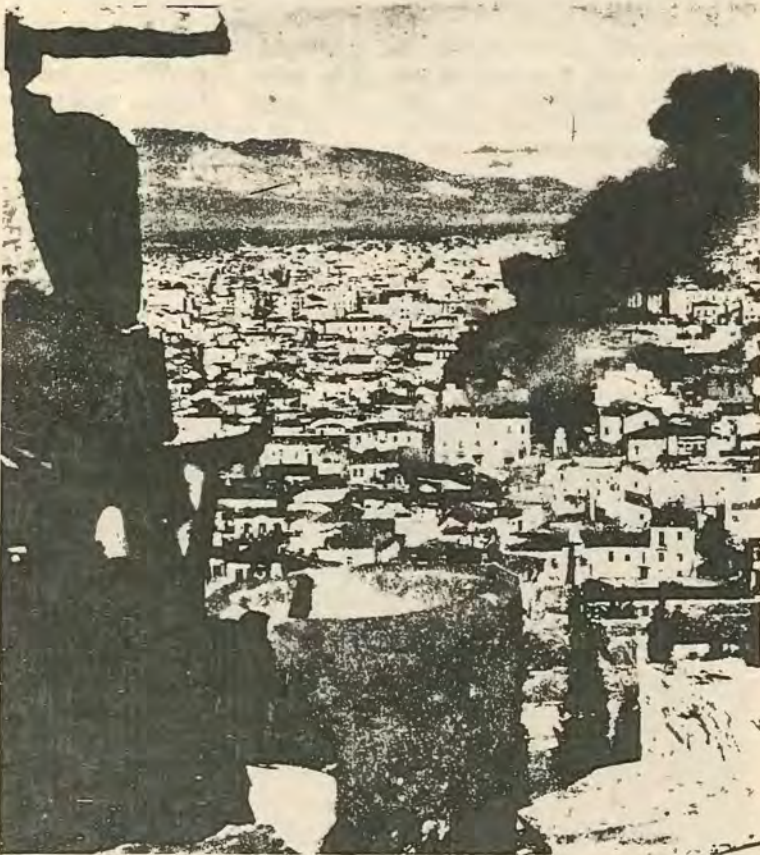

Συνέδριο της Βάρκιζας, 12 Φεβρουαρίου 1945. Σαράφης, Σιάντος, Τσιριμώκος και Παρτσαλίδης.

στη Μεσόγειο. Το ΚΚΕ ήταν αναμφισβήτητο κίνημα με λαϊκό έρσιμα και θα ήταν για τους Ιμπεριαλιστές διεθνής ήττα μια Ελλάδα Σοσιαλιστική, μια Ελλάδα έξω από την σφαίρα έ-

Μια Ελλάδα έξω από την σφαίρα έπιορής του Ιμπεριαλισμού.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ,
ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

Οι Βρεταννοί χτυπούν από την Ακρόπολη τις συνοικίες που υποστηρίζουν τον Ε.Λ.Α.Σ.

διάφορα σώματα του Κινήματος. Τελικά ο Άρης αναλαμβάνει μια επιχείρηση για να διη τη ψυχολογική κατάσταση του λαού για ένα ανταρτοπόλεμο. Ο Άρης άργωσε κυριολεκτικά τις

μψη στο Κίνημα αν χρειαστή. Κάθε Έλληνας απατριώτης κάνει το πάν γι να βοηθήσει το ΕΛΑΣ. Αξίζει να σημειωθεί ότι το ΕΛΑΣ πριν την διάλυση του είχε στις τάξεις του 600.000

ΤΑ «ΕΛΛΗΝΟ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ» ΚΑΙ Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία γύρω από τα «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη». Στη Βουλή, σε μία πρόσφατη συζήτηση, ακούστηκαν διάφορες απόψεις γύρω από το θέμα αυτό. Ακόμα ο Αρχιεπίσκοπος θεώρησε αναγκαίο να κάνει δηλώσεις στις εφημερίδες. "Αν όμως λάβουμε υπ' όψη μας ότι οι Χριστιανοί για ολόκληρους αιώνες βρίσκονταν σε δυναμική αντιπαράθεση με το Έλληνικό πνεύμα (πρώτους μ.Χ. αι.) θα μάς είναι αδύνατο να προσδιορίσουμε πώς τα ιδεώδη αυτά, ελληνικά και χριστιανικά, συνταυτίζονται.

"Αν προσπαθήσουμε να καταλάβουμε τί είναι αυτά τα ιδεώδη, από τι λέν οι καθηγητές στα σχολεία όταν διδάσκουν κάτι σχετικό με το θέμα αυτό, τότε θα καταλήξουμε στο συ-

πέρασμα ότι «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη» είναι το θέμα που καλλιεργεί τον εθνικισμό, τον σωβινισμό και τον αντικομμουνισμό.

Ο Αρχιεπίσκοπος στις δηλώσεις του λέει ότι η παιδεία πρέπει να καθοδηγείται από τα «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη». Τον πληροφορούμε ότι η παιδεία καθοδηγείται από τα «ιδεώδη» αυτά και είναι καιρός για κατήργησή τους.

Σήμερα, στις συνθήκες που περνάμε, ο εθνικισμός και ο αντιτουρκισμός είναι καταστροφικός. Σύμμαχοι του Κυπριακού λαού είναι όλοι οι λαοί και οι τάξεις που αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την εκμετάλλευση.

Σ. Τ.
Μαθητής Ακρόπολης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

"Ενα από τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζει χρόνια τώρα η Τεχνική Σχολή Λευκωσίας είναι η άρτια κατάρτιση των μαθητών στην τεχνική ειδίκευση. Σ' αυτή την άρτια τεχνική εκπαίδευση υπάρχουν δύο κύριοι συντελεστές. Αυτοί είναι: α) Η θεωρητική τεχνολογία και β) η πρακτική εξάσκηση της τεχνολογίας αυτής.

Για την εφαρμογή όμως του δεύτερου συντελεστή χρειάζονται δύο άλλα στοιχεία. Η πρακτική εξάσκηση στα εργαστήρια της σχολής και η παρακολούθηση επιτέλεσης εργασίας στους τόπους δουλειάς (εκπαιδευτικές εκδρομές). Όμως βλέπουμε ότι ούτε το πρώτο στοιχείο προσ-

φέρει αυτά που έπρεπε να προσφέρει λόγω του ανεπαρκούς εξοπλισμού των εργαστηρίων, ούτε το δεύτερο, μια και δεν πραγματοποιούνται πια τέτοιες εκπαιδευτικές εκδρομές.

Γι' αυτό και εμείς ζητούμε όπως:

- Εξοπλισθούν τα εργαστήρια με κατάλληλο εξοπλισμό.
- Την πραγματοποίηση εκπαιδευτικών εκδρομών (σε τόπους όπου οι μαθητές σ' επάγγελμα βρίσκονται από τις επιθεωρήσεις τους).

ΟΜΑΔΑ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η ΕΠΙΘΕΣΗ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ Δρ. ΣΟΦΙΑΝΟ

Τον τελευταίο καιρό γίνεται μία έντονη έκστρατεια από τη δεξιά ενάντια στον Υπουργό Παιδείας κ. Σοφιανό. Οι κατηγορίες που εκτοξεύονται είναι κάθε λογής, από το «κακό» που προκαλεί στην «ελληνικότητα» της κυπριακής παιδείας μέχρι «κατάχρηση» της θέσης του για να «βοηθήσει» φίλους του. Είναι φανερό πως η δεξιά θέλει να τον άπαλλαγει.

Η άστική τάξη είναι καλά δομημένη και είναι σε θέση να αλλάξει τους Υπουργούς και τα άλλα όργανα της ανάλογα με τις συνθήκες και τις ανάγκες της. Πολλές φορές αναγκάζεται να τοποθετήσει σε υπουργικές ή άλλες θέσεις ανθρώπους που δεν την ικανοποιούν πλήρως, ιδιαίτερα σε περιόδους έντονης κρίσης. Κάτι τέτοιο συνέβηκε στην περίπτωση του κ. Σοφιανού.

Ο Υπουργός Παιδείας ήταν φυσικά γνωστός στο κράτος και την άστική τάξη και ήξεραν πολύ καλά πως από τη θέση του μπορούσε να προχωρούσε σε μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση, σαν προοδευτικός που είναι. Τέτοιες μεταρρυθμίσεις ήταν αναγκαίες ακόμα και για την άρχουσα τάξη, αλλά και για να δοθεί μία διέξοδος στην λαϊκή απαίτηση γι' αυτές. Ακόμα ήταν ανάγκη να άπαλλαγεί η παιδεία από τα πιάδι βλακώδη σωβι-

νιστικά ιδεώδη της.

Ο κ. Σοφιανός μετέφερε πολύ γρήγορα την συνθηματολογία από τον εθνικισμό στη δημοκρατικοποίηση της παιδείας. Αυτό και μόνο δημιούργησε τις συνθήκες για να μπορέσουν οι δάσκαλοι και οι μαθητές να προχωρήσουν πολύ πέρα από τις επιθυμίες της άρχουσας τάξης. Ο μαθητικός συνδικαλισμός έμπαινε πια μπροστά στους μαθητές σαν μία μέθοδος οργάνωσης και αγώνα, σαν μία μέθοδος αποτελεσματικής επεμβάσεως στις διάφορες πολιτιστικές και πολιτικές εξελίξεις.

"Αλλη σημαντική μεταρρύθμιση ήταν η εφαρμογή της δωρεάν τεχνικής εκπαίδευσης που από τη μία δίνει την ευκαιρία στα φτωχά στρώματα να μορφωθούν και από την άλλη προσφέρει στο σύστημα τα ειδικευμένα εργατικά χέρια που χρειάζεται. Ός εδώ η άρχουσα τάξη μπο-

ρούσε να άνεχτεί τον κ. Σοφιανό.

"Όμως προχώρησε πιο πέρα. Επέμενε να τονίσει το έγκλημα του πραξικοπήματος. Έβριζε την ίδια την χρεωκοπημένη της ιδεολογία — τα «ελληνοχριστιανικά ιδεώδη». Μίλησε για Κυπριακό Πανεπιστήμιο. Έξ' άλλου, η δεξιά άρχισε να νοιάζεται πως δεν είναι πια τόσο αδύνατη όσο ήταν αναγκάστηκε να άνεχτεί το Σοφιανό, και αφού πλέον γίνεται επικίνδυνος γι' αυτούς, θέλουν να τον διώξουν. Δεν μπορούν όμως να το κάμουν χωρίς επιχειρήματα και έτσι άρχισαν μία έκστρατεια λασπολογίας εναντίον του για να τον φθείρουν στη συνείδηση του λαού και να μπορέσουν να άπαλλαγούν από την ενοχλητική παρουσία του.

"Όμως ο μαθητόκοσμος ξέρει πολύ καλά τα κίνητρα της δεξιάς σ' αυτή την επίθεση και θα σταθεί δίπλα στον κ. Σοφιανό όπως κάθε προοδευτικό άνθρωπο για να την πολεμήσει. Αυτή η αποφασιστικότητα πρέπει να αναπτυχθεί και να αξιοποιηθεί για να περιφρουρηθούν όσα κερδήθηκαν μέχρι σήμερα.

Γ. Μ. Μ.
Μαθητής Γυμνασίου.

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος
και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - Γ'

Στο πρώτο άρθρο αυτής της σειράς για την Ευρωπαϊκή Σοσιαλδημοκρατία αναφέραμε πώς ο όρος «σοσιαλδημοκρατία» χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από την Δεύτερη Διεθνή, που οργανώθηκε με πρωταγωνιστές των Ένγκελς και άλλους επαναστάτες — φιλόσοφος του προλεταριακού κινήματος. Έτσι η Σοσιαλιστική Διεθνής που αποτελείται από τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα θεωρείται συνήθως σαν η συνέχιση της 2ης Διεθνούς, ή διάδοχό της, σε αντιπαράθεση με την 3η Διεθνή που οργανώθηκε από τον Λένιν και ονομάστηκε Κομμουνιστική Διεθνής ή ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ.

Είναι πράγματι αυτή η κατάσταση; Διατηρή η Σοσιαλιστική Διεθνής τις παραδόσεις της 2ης Διεθνούς; Η απάντηση δεν είναι απλή. Κι αυτό γιατί δεν ζούμε σ' ένα κόσμο στατικό όπου τίποτε δεν αλλάζει αλλά αντίθετα αυτός ο κόσμος έχει σαν βασικό του γνώρισμα την συνεχή αλλαγή. Ακόμα η 2η Διεθνής δεν ήταν κάτι μοναδικό ή μία και μόνη παράδοση αλλά ένα πολύ πλατύ φάσμα απόψεων, ρεφορμιστικών και επαναστατικών. Έτσι είναι δυνατό να έχουμε στη Σοσιαλιστική Διεθνή συνέχιση μέρους των παραδόσεων της 2ης Διεθνούς. Ο Λένιν έγραφε για τις τρεις Διεθνείς:

«Η Πρώτη Διεθνής έβαλε τα θεμέλια του προλεταριακού διεθνούς αγώνα για το σοσιαλισμό.

«Η Δεύτερη Διεθνής καθόρισε μία περίοδο στην οποία προετοιμάστηκε το έδα-

φος για πλατύ, μαζικό ξάπλωμα του κινήματος σε ένα αριθμό χωρών.

«Η Τρίτη Διεθνής μάζεψε τα φρούτα της δουλειάς της Δεύτερης Διεθνούς, απόρριψε το τυχοδιωκτικό, σοσιαλ-συνδικαλιστικό, αστικό και μικροαστικό της πρόγραμμα, και άρχισε να εφαρμόζει τη δικτατορία του προλεταριάτου.

«Όπως είπαμε πριν η Δεύτερη Διεθνής κατέρρευσε και διαλύθηκε μετά την αποτυχία της να εμποδίσει τον 1ο παγκόσμιο πόλεμο. Μετά την δημιουργία της ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ τα παλιά σοσιαλιστικά κόμματα που είχαν πιά γίνει τελείως ακίνδυνα για τον καπιταλισμό ξαναμαζεύτηκαν και ίδρυσαν τη Σοσιαλιστική Διεθνή. «Ήταν η συνέχιση της «τυχοδιωκτικής, σοσιαλ-συνδικαλιστικής κλπ» παραδοσης της 2ης Διεθνούς.

Μετά τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο η ΚΟΜΙΝΤΕΡΝ είχε

ήδη διαλυθεί από τον Στάλιν και τα κόμματα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς στηρίχτηκαν στην Αμερική για ν' αντιμετωπίσουν την επανάσταση που απειλούσε την Ευρώπη. Τα πιο αντιδραστικά κόμματα βρέθηκαν στην ηγεσία της που και παραμένουν μέχρι σήμερα.

Η Σοσιαλιστική Διεθνής βρίσκεται σήμερα πόσο μακριά από μία επαναστατική ιδεολογία όσο και στην ίδρυση της. Ο ρόλος της, όταν δεν περιορίζεται σε ακαδημαϊκές συζητήσεις για το σοσιαλισμό, είναι όχι η προώθηση αλλά η συγκράτηση της επανάστασης. Η βοήθεια που δίνει στα σοσιαλιστικά κόμματα που ανήκουν στις γραμμές της εξαρτάται από το πόσο «μετριοπαθή» είναι. Η εμπειρία του PSOE στην Ισπανία είναι χαρακτηριστική. Όταν το PSOE ακολουθούσε μία άριστη πορεία διώχνοντας τα πιο δεξιά στοιχεία ή Σ.Δ. άρχισε να προβάλλει μικρά «σοσιαλιστικά» κόμματα του δημιουργήθηκαν από τους αποβλημένους. Τότε μόνο η Σ.Δ. έδωσε στην υποστήριξη της στο PSOE όταν το PSOE πρόσφερε την ευκαιρία στους αποβλημένους να ξαναγυρίσουν στο κόμμα.

Το γεγονός ωστόσο παραμένει ότι τα κόμματα της Σ.Δ. εκπροσωπούν και εκφράζουν πλατειές εργατικές μάζες. Σε χώρες όπως η Δυτική Γερμανία, η

Βρετανία και η Σουηδία έχουν το αποκλειστικό μονοπώλιο της εκπροσώπησης της εργατικής τάξης. Τα άλλα εργατικά κόμματα σ' αυτές τις χώρες είναι τόσο μικρά και άσημαντα που, για την ώρα τουλάχιστο, δεν αποτελούν σοβαρή αμφισβήτηση της ηγεμονίας της Σοσιαλδημοκρατίας. Σε άλλες χώρες όπως τη Πορτογαλία, την Ισπανία και την Γαλλία όπου υπάρχουν μαζικά Κομμουνιστικά Κόμματα τα Σοσιαλιστικά κόμματα όχι μόνο φαίνονται να διατηρούν την υπεροχή τους σε μαζικότητα αλλά και να την αυξάνουν.

Αν μετρούσαμε τις προσπάθειες για την Ευρώπη σ' ένα επιφανειακό, απλώς κομματικό επίπεδο ή εικόνα θάταν πολύ απογοητευτική. Το εργατικό Κίνημα, καθωδηγούμενο από μία ρεφορμιστική ηγεσία, δεν θαχε καμιά έλπιδα απελευθέρωσης, ο Καπιταλισμός θα μπορούσε να βολέει συνεχώς λύσεις στα προβλήματα του πότε μετά από μία συνεργασία με τους Σοσιαλδημοκράτες, πότε μέσα από μία σύγκρουση μ' αυτούς και πότε (γιατί όχι) μέσα από κάποιο πόλεμο.

Αλλά ευτυχώς η ιστορία δεν μετρά στην επιφάνεια. Κινείται μέσα από τις αντιφάσεις της κοινωνίας και όχι μόνο στην κομματική έκφρασή τους. Η εργατική βάση των κομμάτων της Σ.Δ. μπορεί ν' αποτελεί την δύναμή της, είναι όμως και η «αχίλλειος πέτρα» της ρεφορμιστικής της ιδεολογίας. Μέσα από τις κρίσεις του συστήματος ή εργατική τάξη αποκτά εμπειρίες που οδηγεί και περισσότερο την σπρώχνουν στο αναπόφευκτο συμπέρασμα ότι ο καπιταλισμός είναι η πηγή της κακοδιαμονίας της. Οι άριστες δινάμεις αναπτύσσονται ολοένα και με μεγαλύτερη συχνότητα ενώ η κατάντησή τους ξεσκεπάζει τον πραγματικό ρόλο της Σοσιαλδη-

κρατικής ηγεσίας.

Ο καπιταλισμός βρίσκεται σε κρίση. Μαζί του βρίσκεται σε κρίση και η Σοσιαλδημοκρατία. Το χάσμα ανάμεσα στους δραστικούς της εργατικής τάξης και του ρεφορμισμού ολοένα και μεγαλώνει. Μέσα από τις κρίσεις των Σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων αρχίζει να διαφαίνεται η έλπιδα για μία επαναστατική αλλαγή τους. Μία τέτοια αλλαγή είναι απαραίτητη προϋπόθεση για μία νικηφόρα αναμέτρηση της εργατικής τάξης με το σύστημα. Αν αυτό δεν γίνει δυνατό η Σοσιαλδημοκρατία, αργά ή γρήγορα, θα καταλήξει εκεί που μία μέρα θα καταλήξει και ο καπιταλισμός — στον σκουπιδοτενεκέ της ιστορίας. Έχει συνδέσει πολύ τη μοίρα της μ' αυτόν.

Μία τέτοια διαπίστωση δεν είναι χαρμόσυνο γεγονός για ένα Μαρξιστή. Γιατί η κατάρρευση ενός εκφυλισμένου εργατικού κόμματος χωρίς την αντικατάστασή του από ένα ρωμαλέο επαναστατικό σημαίνει ήττα του εργατικού κινήματος. Και σήμερα δεν φαίνεται να υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις. Τα Κομμουνιστικά Κόμματα είναι έξω από τον εκφυλισμένο ενώ ο τρελλός κόσμος της «πρό-αριστεράς» αυτοϊκανοποιείται με την σπουδαία φάνεια της «καθαρής» γραμμής, αποκοιμμένος από την τάξη που ονομαστικά θέλει να οδηγήσει στην επανάσταση.

Οι Μαρξιστές βρίσκονται μαζί με την εργατική τάξη, τις αγωνίες της, τις συνεχνίες της, τα κόμμάτα της. Δεν στέκουν μακριά σαν νέοι μεσσίες κηρύττοντες τη λύτρωση. Γι' αυτό δεν είναι αρκετό να απορρίψει κανείς τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα και να τα αγνοήσει. Η μαζική εργατική του βάση τα μετατρέπει σε κόμματα-κλειδιά για την έκδοση των συγκρούσεων που ο' ακολουθήσουν.

Η ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΑ

ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

“Εγγραψε ο Α. Ζαφειρίου στο ποίημα «σχεδόν Μηδίζοντες», που έδωσε τον τίτλο σ’ όλη τη ποιητική συλλογή που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Τά τετράδια του Ρήγα» (Λευκωσία 1977):

Κραυγή του Δώρου
κραυγή της πατρίδας
Περιτυλιγμένη το χρέος
την όργη περιτυλιγμέ-
(ν)
άρχισαμε να μπασταρ-
(δεύουμε το νόπ-
(μα σου.
Κι έκφυλιζόμαστε υπό-
(χωρούμε...
“Ενοχοι σχεδόν μηδί-
(ζοντες
ζεσταινόμαστε πλάι σε
(μια ηλεκτρική θερ-
(μάστρα).

“Ήθελε μ’ αυτό να εκφράσει την αντίθεση του σε μερικά φαινόμενα που παρατηρούνται στο χώρο της Κύπρου μετά τα γεγονότα του 1974, φαινόμενα που συνοδεύονται από μεγάλες και δερμπαστικές διακηρύξεις για αγώνες, θυσίες κ.λ.π. που γίνονται από διάφορες καταστάσεις.

Στη διδασκαλία που έκανε ο Π. Παιονίδης στο περιοδικό ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ (Νιόβρης — Δεκέμβρης 1977 άρ. τεύχους 126 — 127) αυτούς τους στίχους έβρισκε να χτυπήσει που για μās είναι από τους καλύτερους της συλλογής. Την άρνητική κριτική του γι’ αυτούς τους στίχους ο Π. Παιονίδης τη στηρίζει σε μερικά επιχειρήματα.

α) “Οτι οι στίχοι εκφράζουν την ευαισθησία του ποιητή για τα άρνητικά φαινόμενα που συνοδεύουν την οικονομική άνοδο στην Κύπρο, αλλά ο λαός και οι στρατευμένες του πολιτικές δυνάμεις έχουν κι’ αυτές μια ευαισθησία όταν γίνονται εκτιμήσεις γ’α την αγωνιστική τους διάθεση, άρα ο Π. Παιονίδης εκφράζει έδω την αντίθεση και τη δυσφορία του γι’ αυτή την κριτική.

β) Κι’ αυτό θυμίζει, παρ’ όλον ότι ξεκινούσαν από αντίθετη θέση, τα ποιήματα γνωστού ποιητή — εκπαιδευτικού που σε καιρούς προπαραξοπηματικών, όταν κάλπαζε ή εθνοκοφορούν και καταβαλλόταν προσπάθεια να αμφισβητηθεί ή εθνική ταυτότητα του λαού μας μέσα από το χώρο της ποίησης, έγραφε:

έν μέρει “Ελληνες και
(όλίγον φοινικίζοντες)”

με στόχο να χλευαστεί το παλλαϊκό αντιιμπεριαλιστικό κίνημα του λαού μας που φέρει τον δρόμο στα νατοϊκά σχέδια του διαμελισμού και της διπλής “Ενω-
σης.

Πιστεύουμε ότι ο Πανίκος Παιονίδης συγχύζει τα πράγματα όταν γράφει ότι ο Α. Ζαφειρίου, στο «Σχεδόν μηδίζοντες» αναφέρεται στο λαό. “Αν

είχε προσέξει ο κ. Π. Παιονίδης στα προηγούμενα ποιήματα του ποιητή στην ίδια συλλογή, καθώς και στην άλλη προηγούμενη δουλιά του, θα έβλεπε την εμπιστοσύνη του στην αξία, την άρετή και την αγωνιστικότητα ού λαού. Δεν αναφέρεται έδω στον λαό αλλά στις καταστάσεις και στους μηχανισμούς που διακηρύσσουν ότι αντιπροσωπεύουν το λαό.

“Εξ άλλου, όπως σωστά σημειώνει ο Π. Παιονίδης, το ποίημα αναφέρεται στις επιπτώσεις που δημιουργήσε η οικονομική άνοδος. Μά πώς μπορεί να έχει επιπτώσεις αυτή πάνω στο λαό, αφού ο Κυπριακός λαός δεν καρπώθηκε τίποτε από την οικονομική άνοδο αλλά εξακολουθεί να παραμένει στην μιζέρια και στην καταπίεση; Την οικονομική άνοδο την καρπώθηκε η αστική τάξη, οι μηχανισμοί, οι παράγοντες, το κύκλωμα κι’ όχι ο λαός κ. Παιονίδη. Και σ’ αυτούς αναφέρεται το ποίημα, σ’ αυτούς που στην πορεία ενώ πρόβαλλαν και μιλούσαν για αγώνες πήραν το χυμό χάπι κι’ ήσυχασαν. “Ο λαός συνεχίζει και θέλει τον αγώνα γιατί είναι καταπιεσμένος και μόνο με τον αγώνα θα μπορέσει να λυτρωθεί.

Οι πρόσφυγες μένουν σε ετοιμοπόλεμα ή σκοτώνονται μέσο σ’ αυτά κ’ άλλοι χτίζουν άρχι-
επισκοπές και καινούργια μέγα-
ρα.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΕΙ Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ»

Για μās είναι ξεκάθαρο, ότι η κριτική αυτή του Π. Παιονίδη είναι μια πολιτική θέση που προσπαθεί να σταματήσει και να χτυπήσει κάθε προσπάθεια κοινωνικής και πολιτικής κριτικής στο έσωτερικό της Κύπρου.

Μετά τα γεγονότα του 74 πολλοί Κύπριοι εκφράζουν τα συναισθήματα και τις σκέψεις τους σε ποιήματα και πεζά. Κυκλοφορούν δεκάδες διβλία, κ’ αποστέλλονται εκατοντάδες ποιήματα στις εφημερίδες. Σ’ όλα επικρατεί ένας συναισθηματισμός (ή πίκρα της προσφυγιάς, ο θρήνος για τον χαμένο και τον αγνοούμενο, ή όργη για την προδοσία και τον ιμπεριαλισμό).

“Η προοδευτική κριτική περι-
ορίζεται ενάντια στους ξένους (ΣΙΑ, ΝΑΤΟ, Τούρκους, “Αμε-
ρικάνους) και σε λίγους Κύπρι-
ους (Χούντα, ΕΟΚΑ Β’).

Η κριτική του έσωτερικού με-
τώπου, η κριτική στον ίδιο τον

εαυτό μας θεωρείται έξωφρενική. Πολλοί θέλουν να περιορίσουν τη θεματογραφία και την κριτική μόνο για τα τις πάνω μαζί με κάτι νεοουλισμένα ποιήματα που μιλούν για τον Πενταδάχτυλο που μάς καρτερεί και που έμεις κάποτε θα πάμε να το βρούμε λευτερώνοντας τον. (Πώς θα πάμε, με ποιούς, με ποιές κοινωνικές δυνάμεις της Κύπρου, αυτό δεν πρέπει να θίγεται). Πολλές προοδευτικές καταστάσεις σπρώχνουν και συμβουλεύουν τους ποιητές να περιορίσουν τη θεματογραφία τους, να μιλούν για αγώνες και να μη θίγουν καταστάσεις.

“Ετσι είδαμε να κόβονται βασικά δικαιώματα των εργαζομένων, να υπογράφονται βιομηχανικοί κώδικες που εξαφανίζουν το δικαίωμα άπεργίας της εργατικής τάξης, να στέλνονται οι εγγάτες μας στα σκλαβοπάζα του εξωτερικού σε βασικούς τομείς — κοινότητες, συνδικαλιστικές οργανώσεις κλπ. — να μη γίνονται εκλογές, ανθρώπους και καταστάσεις «δημοκρατικούς» να πλουτίζουν από το δόγμα της Κύπρου, να υπάρχει τότε έκμεταλλευση και καταπίεση κι’ αυτό να μη περνούν στη θεματογραφία της ποίησης μας, γιατί πέρασε η νοοτροπία ότι αυτά δεν θίγονται.

Αυτό όμως δεν μπορεί να κρατήσει για πολύ. Οι ποιητές που ξέρουν να πιάσουν τον σφυγμό της εποχής γιατί έχουν καθαρή ματιά, έπειδη βρίσκονται έξω από τα κυκλώματα συμφερόντων, ξεκινούν με καινούργιες δυνάμεις. “Ο λαός της Κύπρου, η καταπίεση του και η θέληση του για αγώνα τους έμπνεί.

“Ενας απ’ αυτούς είναι και ο Α. Ζαφειρίου, που προσπαθεί να δώσει σ’ αυτό το δρόμο, κι’ αν για τον Π. Παιονίδη «υπερτονίζει» τα πράγματα, για μās έχει πολλά να πει ακόμα.

Γιατί οι νέοι μας ξέρουν ότι ο δρόμος για την Κερνεία και τον Πενταδάχτυλο περνά από το δρόμο της εκμετάλλευσης της Λεμεσού και της Λευκωσίας, της μη καταπίεσης και της χρησιμοποίησης του λαού για πλουτισμό από την αστική τάξη.

Γι’ αυτό και δεν αρκούνται να γράφουν ποιημάτια για τον Πενταδάχτυλο, να φορούν τη γραβάτα και το κοστούμι του αγωνιστή — ποιητή που θυμίζει τα σκλαβωμένα έδαφη αλλά αφήνει την αδικία δίπλα του α-
νέγγιχτη. “Η υποκρισία αυτών των ποιητών είναι ξεκάθαρη, αφού η καταπίεση και η αδικία που υπάρχει στην Κύπρο ποτέ δεν θα φέρει την απελευθέρωση του Πενταδάχτυλου που τόσο ξεπητάνται στα ποιήματα τους ό-
τι το... θέρε

“Γι’ αυτό το θέμα έγρα-

(ψε κάποιος Κύπριος.
“Υποκριτές ποιητές του
(Πενταδάχτυλου
που γράφετε στιχάκια
για τις κορφές και τις
(πλαγιές του
άπαγγέλοντάς τα με
(ψεύτικη συγκίνηση
στις καφετέριες
στα έντυπα της αδικίας
και στις καφετέριες.
“Υποκριτές ποιητές του
(Πενταδάχτυλου
που δεν γράφετε—

για τον μόχθο του έρ-
(γάτη,
την όργη του καταπιε-
(σμένου σε νότο και
(βοριά—
αφού αυτοί κάποτε θα
(μπορέσουν
να τον ελευθερώσουν).

Αυτές τις φωνές που συνδέ-
ουν τον αγώνα για απελευθέρω-
ση με τον αγώνα ενάντια στην
έκμεταλλευση κανένας δεν μπο-
ρεί να τις σταματήσει πιά δσες
κριτικές εναντίον τους κι’ αν
γραφούν.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣ. ΑΝΑΙΜΙΑΣ

(Από την 3η σελίδα)

θήκες του Γεν. Νοσοκομείου για-
τί δεν υπάρχει ειδικευμένο προ-
σωπικό να τα χειριστεί.

“Υπόμνημα στον Πρόεδρο Κυ-
πριανού έδωσαν και τα ίδια τα
παιδιά που πάσχουν από τη
Μεσογειακή “Αναιμία ζητώντας
απ’ αυτόν να δεχτεί δική τους
αντιπροσωπεία για να συζητή-
σουν το θέμα. Στο υπόμνημά
τους τα παιδιά της Μ. Α. το-
νίζουν την αδράνεια και την α-
διαφορία της “Επίσημης “Αρ-
χής να πάρει τα κατάλληλα μέ-
τρα σύμφωνα με τις οδηγίες
ρώστεας. “Επίσης επαναλαμ-
βάνουν τα προβλήματα που αν-
τιμετωπίζουν και εισηγούνται
τρόπους επίλυσής τους. “Ομο-
λογούμε, τονίζουν στο υπόμνη-
μά τους, «πως αισθανόμαστε
σαν ασθενείς δεύτερας κατηγο-
ρίας. Δηλαδή θα μās δοθούν
κρεβάτια αν περισσεύουν, θα
νοσηλευόμαστε μετά την νοσηλεία
άλλων αρρώστων, θα μās δο-
θεί αίμα αν περισσεύει».

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ

Το υπουργείο απάντησε στην
εκδήλωση του ΠΑΣ με ανακοί-
νισή του την έπομένη της πινα-
κιοφορίας δημιουργεί εις το
εύρύ κοινόν έσφαλμένη έντύπω-
ση όσον αφορά το ενδιαφέρον
του υπουργείου».

“Ακολουθως προσπαθεί να
πείσει πως το “Υπουργείο κάνει
ό,τι είναι δυνατό για την επίλυ-
ση του προβλήματος και πως
όλα όσα ζητά ο ΠΑΣ πρόγραμ-
ματίζεται να μπου σ’ εφαρμογή
το συντομότερο δυνατό. “Ισχυ-
... νοσηλεία

φείλται αποκλειστικά σε λόγους
ανεξάρτητους από τη θέληση του
“Υπουργείου και των υπευθύνων
του Γεν. Νοσοκομείου.

“Η Μεσογειακή “Αναιμία είναι
το πιο σοβαρό ιατρικό και έ-
να από τα σοβαρότερα κοινωνικά
προβλήματα του τόπου μας,
γι’ αυτό και χρειάζεται να της
δοθεί ιδιαίτερη προσοχή. Το γε-
γονός ότι ο ΠΑΣ δεν μένει ικα-
νοποιημένος από τις ενέργειες
του “Υπουργείου δεν είναι τυ-
χαίο. Είναι απλά σύμπτωμα
της γραφειοκρατικής κατάστα-
σης που επικρατεί στο “Υπουρ-
γείο και το Γεν. Νοσοκομείο. Το
έπίπεδο της ιατροφαρμακευτι-
κής περίθαλψης στην Κύπρο βρί-
σκεται πραγματικά σε χαμηλό
έπίπεδο. Αυτό γίνεται ολόφανε-
ρο από το γεγονός ότι το κρά-
τος παρέχει για σκοπούς υγείας
μόνο 500 μίλς κατ’ άτομο το
χρόνο. Τα Νοσοκομεία του νη-
σιού μας παρέχουν στους αρρά-
στους περισσότερο ταλαιπωρία
και άγχος παρά σωστή θερα-
πεία. Οι ιδιαιτικές κλινικές και
ιατρεία είναι απρόσιτα λόγω
του κόστους τους στα φτωχά λα-
ϊκά στρώματα. Κι’ αυτά όμως
δεν έχουν επαρκή μέσα για σω-
στή και ολοκληρωμένη περίθαλ-
ψη.

“Εχουμε τονίσει παλιά από
την εφημερίδα μας και ξανατο-
νίζουμε πως η υγεία του λαού
πρέπει να είναι ένα από τα πιο
σοβαρά μελήματα του κράτους.

“Η υγεία δεν είναι κάτι το ό-
ποιο ο λαός πρέπει να θυαίνει
στος δρόμους και να διεκδικά.
Το κράτος είναι υπόχρεο να
προσφέρει ολοκληρωμένη ιατρο-
φαρμακευτική περίθαλψη και για
την κατάσταση που επικρατεί
σήμερα φέρει άκραία την ελ-
θύνη.

ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΣΕΒΕΓΕΠ

Η ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΔΟΤΗ ΕΧΕΙ ΣΤΟΧΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Τελευταία γίνεται λόγος για μιὰ καινούργια συντεχνία που δημιουργήθηκε από τὸν συνεργατισμὸ κι μὲ τὴν ὁποία ἤρθαν σὲ ρῆξη ἡ ΠΕΟ καὶ ἡ ΣΕΚ. Σκοπὸς τῆς ΣΕΚ καὶ τῆς ΠΕΟ εἶναι ἡ διάλυση αὐτῆς τῆς συντεχνίας. Ἡ συντεχνία προσπαθεῖ νὰ εἰσβάλλει στὰ ἐργοστάσια, κυρίως τοῦ συνεργατισμοῦ, μὲ κάθε τρόπο, ἐκδιάζοντας ἢ δωροδοκώντας τοὺς ἐργάτες. Ἐνὰ ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐργοστάσια πού κατάφερε νὰ εἰσβάλλει εἶναι καὶ τὸ ΣΕΒΕΓΕΠ, ΣΥΠΡΙΝΑ πού βρίσκεται στὸν Ἀσπρομερίτη. Αὐτὸ τὸ ἐργοστάσιο ἐπισεφθήκαμε στὶς 31 Ἰανουαρίου καὶ ἐκάμαμε μιὰ ἐρευνα γιὰ τὶς συνθήκες δουλειᾶς τῶν ἐργατῶν καὶ γιὰ τὴ νέα συντεχνία...

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Ἡ πλειοψηφία τῶν ἐργατῶν εἶναι γυναῖκες, νέες ἢ ἡλικιωμένες. Αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι ὁ μισθὸς τῶν γυναικῶν εἶναι πολὺ χαμηλότερος ἀπὸ τὸ μισθὸ τῶν ἀνδρῶν, παρόλο πὺν προσφέρουν τὴν ἴδια ἐργασία. Ὅλοι οἱ ἐργάτες δουλεύουν 42,5 ὥρες τὴν ἑβδομάδα. Ὁ πῶς ψηλὸς μισθὸς τῶν ἀνδρῶν εἶναι 14.500. Οἱ γυναῖκες παίρνουν μόνο 8.500. Ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ πληρώνουν τὰ μεταφορικά τους. Ἄν καθυστερήσουν καμιά φορὰ ὁ μισθὸς τους μειώνεται. Τὸ περιβάλλον τοῦ ἐργοστασίου εἶναι ἀνθυγιεινὸ. Ὁ θόρυβος τῶν μηχανῶν στὸ ἐργοστάσιο εἶναι μεγάλος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμοιβὴ τῶν ἐργατῶν εἶχε ἀποφασιστεῖ νὰ εἶναι ἴση μὲ ἐκείνη τῶν ἐργατῶν. Ἐμεῖνε ὅμως στὰ χαρτιά, γιατί καμιά ἀπὸ τὶς συντεχνίες δὲν πήρε ἀποφασιστικὴ θέση γιὰ

τὴν προώθηση τῆς ἀπόφασης.

Ὁ ἐργοδότης, ιδρύοντας τὴ νέα συντεχνία εἶναι φανερό ὅτι σκοπεύει νὰ ἐλέγξει τὸ ἐργατικὸ κίνημα μέσα στὰ ἐργοστάσια του. Ὅπως ἀποδεικνύεται δὲν διστάζει νὰ ἐκμεταλλεύεται τὶς ἀσχημες συνθήκες πού επικρατοῦν μέσα στὸ ἐργοστάσιο του. Ἡ αὔξηση τῶν μισθῶν τῶν ἐργατῶν πού γράφονται στὴν συντεχνία τους καὶ γενικὰ ἡ καλύτερη μεταχείριση τους, ἔχει αὐτὸ τὸν στόχο. Οἱ ὑπόλοιποι ἐργάτες πιέζονται ἢ ἐκδιάζονται μὲ ἀπειλὲς γιὰ ἀπολύσεις γιὰ νὰ ὑποκύψουν καὶ νὰ γραφοῦν στὴ συντεχνία τοῦ ἐργοδότη.

ΟΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Πῶς κάτω παραθέτουμε ἀποφύσεις τῶν ἐργατῶν τοῦ ΣΕΒΕΓΕΠ πάνω στὶς συνθήκες δουλειᾶς του καὶ τὴ νέα συντεχνία:

Νέο Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο καὶ Καθεδρικὸς Ναὸς

I. Νοσοκομεῖο Λευκωσίας. Ταλαιπωρία. Οὐρὲς ἀσθενῶν μέσα στοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους πὺν περιμένουν γιὰ εξέταση. Τὸ ἱατρικὸ προσωπικὸ εἶναι λίγο. Πολλοὶ εἶναι οἱ ἀσθενεῖς πὺν ἔρχονται ἀπὸ πολὺ μακριὰ στὸ νοσοκομεῖο καὶ φεύγουν ἀπρακτοί. Ἡ ἀναγκαιότητα ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Λευκωσίας καὶ τῆς δημιουργίας νέων νοσῶν ἔχει ἀναγνωριστεῖ ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρὸ.

II Περιοχὴ Χίλτον. Ζητεῖται χώρος γιὰ ἀνέγερση νέου Ἀρχιεπισκοπικοῦ Μεγάρου. Στὸ παλιὸ δὲν μποροῦν νὰ συστεγαστοῦν οἱ ἀρχιεπισκοπικὲς ἐργασίες μὲ τὸ μουσεῖο Μακαρίου. Δὲν χωρᾷ.

III Τὰ σχολικὰ κτίρια εἶναι λίγα, ἀνεπαρκῆ, πολλές φορὲς ἀκατάλληλα. Ἀπὸ τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 74 ἔχει καθιερωθῇ καὶ συνεχίζεται ἡ ἀπογευματινὴ φοίτηση γιατί πρέπει νὰ περιοριστοῦν οἱ δαπάνες σὲ μιὰ προσπάθεια γιὰ τὴν οἰκοδόμηση τοῦ μακροχρονίου.

IV Θὰ ἀνεγερθεῖ Καθεδρικὸς Ναός. Τὰ μικρὰ ὁμορφα ἐκκλησιάκια δὲν ἔχουν τὴν ἐπιθλητικότητα πὺν χρειάζεται. Ὑψιστο χρέος.

V Δάφνακα. Μέσα στὴ βροχὴ ἕνα ἐτοιμόρροπο σπίτι πέφτει καὶ καταπλακώνει μιὰ προσφυγοπούλα. Τὰ ἀντίσκηνα γεμίζουν νερό.

VI Κάπου στὴ Λευκωσία. Ἐκκαφεῖς ἀνοίγουν κάποιο ὑπόγειο. Ἀλλή μιὰ πολυκατοικία; Ὁχι! Μιὰ νέα ἐκκλησία, μὲ τέλειο ἡλεκτρονικὸ σύστημα μεγαφώνων, ντίμμερ καὶ κάθε τελευταία λέξη τῆς τεχνολογίας.

VII Ἐνας Ἅγιος καταστρέφει μιὰ ἐκκλησιά. Ἀδὲν χρειάζεστε δύο. Ἡ μιὰ νὰ γίνῃ σχολεῖο. Ὁ Ὁσῖος Κοσμάς καὶ ἔξερει. Ὑπῆρξαν καὶ μερικοὶ καλοὶ Χριστιανοί.

Ὅμως αὐτὸς ὁ λαὸς ἔξερει ν' ἀγωνίζεται. Καὶ θ' ἀγωνιστεῖ. Ὅσο κι ἂν προσπαθήσουν νὰ τοῦ ρίξουν στάχτη στὰ μάτια...

K. A.

ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΗ

Ὁ μισθὸς μου εἶναι πολὺ χαμηλός, £9 τὴν ἑβδομάδα. Γιὰ νὰ μπορῶ νὰ ζήσω πρέπει νὰ μὲ βοηθᾷ κάποιος ἄλλος. Καθημερινὰ ἐργαζόμαστε 8,5 ὥρες ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Σάββατο. Στὸ ἐργοστάσιο ἔχει πολὺ θόρυβο ἀπὸ τὰ μηχανήματα.

Ἐχουμε τὴν ἐλευθερία νὰ γραφοῦμαστε σ' ὅποια συντεχνία θέλουμε, ἀλλὰ ὄχι νὰ ἔχουμε ἰὰ ἴδια ὀφελήματα μὲ ἐκείνες πὺν θὰ γραφοῦν στὴ συντεχνία τοῦ ἐργοδότη. Π.χ. μιὰ κοπέλλα πὺν ἀνήκει στὴν συντεχνία του μπορεῖ νὰ πάρει αὔξηση ἐνῶ μιὰ ἄλλη ὄχι.

ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΑΝΕΙΔΙΚΕΥΤΗ (Προσφυγοπούλα ἀπὸ τοῦ Μόρφου)

Ὁ μισθὸς μου εἶναι πολὺ λίγος καὶ τὰ πράγματα ἀκριβῶνουν. Καρτερᾷς μὲ £8.250 νὰ μᾶς φτάσουν ἀγῶγια καὶ ὅλα καὶ νὰ εἶμαστε ἱκανοποιημένοι. Ὁ μισθὸς τῶν ἀνδρῶν εἶναι περίπου £14.500. Ἐργαζόμαστε 42,5 ὥρες τὴ ἑβδομάδα.

ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΑΝΕΙΔΙΚΕΥΤΗ (Ἀπὸ τοῦ Μόρφου)

Ὁχι, δὲν εἶμαστε ἱκανοποιημένες. Δουλεύουμε καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀντρας μου γιὰ νὰ περάσουμε. Δουλεύουμε 42,5 ὥρες τὴ ἑβδομάδα καὶ πιάνω μόνο £8.300. Κουράζομαι πολὺ ἀπὸ τὴν δουλειά, ἐπειδὴ εἶμαι καὶ ἡλικιωμένη. Ἀπὸ τὸν καιρὸ πὺν ἐφύγαμε ἀπὸ τὰ σπίτια μας ἔχει τρία χρόνια καὶ ὁ μισθὸς μου εἶναι ὁ ἴδιος.

Ὁ ἐργοδότης μας κάμνει διακρίσεις διότι ἄλλες αὔξισε καὶ ἄλλες ὄχι. Ἄν δὲν ἐγγραφοῦμαστε στὴ συντεχνία του δὲν θὰ μᾶς ἔδινε δουλειά.

ΕΡΓΑΤΡΙΑ ΑΝΕΙΔΙΚΕΥΤΗ (Ἀπὸ τοῦ Μόρφου)

Τὰ χρήματα πὺν μᾶς δίνουν εἶναι πολὺ λίγα £8.250 τὴ ἑβδομάδα. Δὲν μᾶς φτάνουν νὰ ζήσουμε, δουλεύει καὶ ὁ ἀντρας μου καὶ ἐγὼ γιὰ νὰ τὰ δαγάσουμε πέρα.

ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΟΡΦΟΥ

Βασικά ὅταν ἀρχίσα ἤμουν ἱκανοποιημένος μὲ τὸν μισθὸ μου. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου νομίζω ὅτι πρέπει νὰ βελτιωθεῖ. Ἀρχίσα μὲ μέτριο μισθὸ

καὶ μᾶς ὑποσχέθηκαν ὅτι θὰ μᾶς τὸν αὔξισουν. Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω τὴν οἰκογένειά μου μ' αὐτὰ τὰ λεφτὰ καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ δουλεύει καὶ ἡ γυναῖκα μου. Ἐργαζόμαστε 42,5 ὥρες τὴ ἑβδομάδα. Τὸ περιβάλλον τοῦ ἐργοστασίου εἶναι πολὺ ἀνθυγιεινὸ καὶ ἔχει πολὺ θόρυβο.

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση**

ἡ ἐκφραση
ἐκδίδεται ἐκτὸς
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν
ἐκ τῆς οἰκογενείας
ἐκ τῆς οἰκογενείας

**σοσιαλιστικὴ
ἐκφραση**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικὸ 24 φύλλα 2000 μίλς
Ἐξωτερικὸ 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμὴ φύλλου 50 μίλς.

Οἱ ἐπιταγὲς στὸ λογαριασμὸ
05-8-00 4572 Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Ἡ Σοσιαλιστικὴ Ἐκφραση θὰ διατείνεται στὰ Γραφεῖα τῆς Σοσιαλιστικῆς Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιοιόγου 23 Λευκωσία ἢ γιὰ συνδρομὲς Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.